

и она сось мене, и плаче така горко и жалостно. Жена та же чувши тыя думы, вострепери, и уплашице только, щото смути и се умъ, и рече на баба та: големъ страхъ и трепетъ дойде ми отъ това твое повѣствованіе, о майко, и молимъ те, да ми чуешь една тайна, що то ще ти кажемъ, и рече: Единъ младъ ме вчера виде, и отъ многу то раченіе, що прія за мене, при нуждава ме, на любовъ, но азъ не го послушахъ, и боимсе, да не пострадамъ подобно то сось твоя та дщера. За това, о майко моя, стани, отиди и найди го, и умоли го, да дойде при мене, и що и да ми поискашъ, ще ти дамъ. Лошава та же баба рече и: Азъ да направимъ, сънко, твоя та воля, и ще отидемъ да го найдемъ: обаче ты стани, и украси къща та си, и наготовисе да го пріемеш. Тога стана млада та, и украси къща та си и ястія хубавы за вечера наготови. Бабище то же отиде да търси младаго оногова, и не найдевши го, сретна, по случаю, мужа онія жены, кой то се врацаше отъ странствованіе то си, и рече му: послѣдувай ми, о юноше, за да те отведемъ въ една къща много украсена и наготовена, гдѣ то седи една хубавица, воистинну за тебе прилична. Онъ же (мъжъ и) повѣровавши думы те бабины, пойде слѣдъ нея, и отведе го въ негова та къща, и рече му: Тува е о-